

Arrest

nr. 293 712 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2023 en gelet op de beschikking van 23 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraaks staatsburger en geboren te zijn op [...]november 2003 in Sinjar (Nineveh). U bent een soenniet van Koerdische origine en woonde in het dorp Qabusiya (Sinjar, Nineveh). U ging naar school tot de derde klas. Op 3 augustus 2014 viel Daesh (Islamitische Staat – IS) uw dorp binnen. U werd samen met de leden van het gezin waartoe u behoorde – uw ouders, uw zus en uw broers – onder dwang naar Telafar gebracht. Daar werden jullie eerst ondergebracht in een school. Toen bleek dat uw ouders kleermakers waren, wees Daesh jullie een woning toe in Telafar en werden ze gedwongen om kleren te maken voor Daesh. In 2017 werd daesh uit Telafar verdreven.

U keerde met uw gezin terug naar Qabusiya. Op 10 november 2020 kreeg uw moeder een bericht van uw vader om te zeggen dat hij opgepakt was door de militie al-Hashd al-Shaabi. Op 15 november 2020 vertrok u samen met uw moeder, uw zus en uw broers richting Turkije. Vanuit Turkije reisden jullie illegaal tot in België, alwaar jullie aankwamen in december 2020. Uw moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) en zus D.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden een verzoek tot internationale bescherming in bij de bevoegde Belgische asielautoriteiten op 11 december 2020. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in naam van u en uw broers als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 29 april 2021 nam het CGVS inzake het asielverzoek van uw moeder en zus een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ze tekenden tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 23 december 2021 bevestigde de RVV de beslissing van het CGVS.

Zowel u als uw broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]), R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) dienden op 24 januari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. U verklaart bij terugkeer naar Irak hetzelfde lot als uw vader te ondergaan. Doordat uw ouders voor daesh gewerkt hebben, vreest u door al-Hashd al-Shaabi te worden geviséerd.

Uw zus diende op 3 februari 2022 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Dit werd nietontvankelijk verklaard op 12/08/2022.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: de identiteitskaarten van u en uw broers (d.d. 3/12/'13), foto's en video's van uw dorp, een attest van woonst en een attest in verband met de uitreiking van jullie identiteitskaarten en de vertalingen van die laatste twee documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden besloten dat u niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofd.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde motieven die door uw moeder Z.L.T.T. (CG [...]; O.V. [...]) werden aangehaald. U verwijst naar de reeds door uw moeder aangehaalde arrestatie van uw vader door al-Hashd al-Shaabi omwille van hun werkzaamheden voor Daesh (Islamitische Staat – IS). U haalt zelf geen bijkomende motieven aan. U vreest hetzelfde lot als uw vader te ondergaan, maar kwam zelf nooit in aanraking met iemand van Daesh of al-Hashd al-Shaabi (CGVS p.11-13).

In hoofd van uw moeder werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat geen geloof kon worden gehecht aan jullie beweerde herkomst uit Qabusiya (Sinjar, Nineveh). Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Aangezien u geen eigen elementen aanbrengt, kan in casu volstaan worden met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofd van uw moeder.

Deze beslissing luidt als volgt :

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Irak om vervolgd te worden door al-Hasdh al-Shaabi omwille van vermeende collaboratie met Daesh. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het CGVS heeft proberen te misleiden niet alleen wat betreft uw identiteit, levensomstandigheden en documenten, maar ook uw herkomst. Ten eerste zijn uw argumenten met betrekking tot de geografie van uw beweerde geboortestreek allerm minst overtuigend. Zo zegt u dat er naast Koerden ook Arabieren in uw dorp woonden, maar u heeft geen idee van de verhoudingen, en weet zelfs niet welke etnische groep in de meerderheid was (CGVS p.10). Gevraagd naar dorpen in de buurt van Qabusiya kunt u er slechts drie opsommen, maar heeft u geen idee hoe die dorpen zich tegenover elkaar situeren (CGVS p.10). Wanneer u de eenvoudige vraag gesteld wordt of u onderweg naar Mesiri via Kon Rovi passeerde, zegt u dit niet te weten (CGVS p.10). Voorts kunt u slechts één Yezidi-dorp opsommen, en dit terwijl de omgeving waarin u woonde bezaaid is met Yezidi-dorpen, en dan toevallig het meest bekende Yezidi-dorp ter wereld, meer bepaald Kocho (CGVS p.10-11) (i.e. het dorp van Nobelprijswinnares Nadia Murad). Verder verklaart u dat u een paar keer per jaar naar Sinjar ging (CGVS p.11). Gevraagd naar wat u allemaal tegenkwam op de route tussen uw dorp en Sinjar, verklaart u dat er geen andere dorpen lagen tussen uw dorp en Sinjar want dat uw dorp het dichtstbijzijnde dorp was bij Sinjar (CGVS p.10). Nochtans liggen er wel degelijk twee andere dorpen tussen uw dorp en Sinjar, meer bepaald al-Naaseriya en Ash Shihabiyah (zie blauwe map: Printscreen Google maps). Uw verklaringen zijn dus foutief. Dat u er amper in slaagt de omgeving van uw dorp te beschrijven en dit dan bovendien nog op foutieve wijze doet, ondermijnt reeds de geloofwaardigheid als zou u quasi heel uw leven in dit dorp hebben gewoond.

Naast een opvallend gebrek aan geografische kennis, toont u zich ook weinig tot niet op de hoogte van de veiligheidssituatie en de gebeurtenissen in uw geboortestreek voor de komst van Daesh. Zo heeft u geen enkele weet van enige grote aanslag of incident in de buurt van Qabusiya, voor 2014 (CGVS p.12). Nochtans vond er in 2007 een grote bomaanslag plaats in twee Yezidi-dorpen, Til Ezer en Siba Sheikh Khidir, waarbij meer dan 700 doden en meer dan 1500 gewonden vielen (<https://en.wikipedia.org/wiki/2007Yazidicommunitiesbombings>). Het doet dan ook de wenkbrauwen fronsen dat u hierover niets zou weten en dit terwijl deze dorpen op nog geen 23km van Qabusiya gelegen zijn (zie blauwe map: Printscreen Google maps) en deze aanslagen wereldnieuws waren. Verder zegt u dat Daesh uw dorp binnenviel in de nacht van 3 augustus 2014, terwijl Daesh enkele uren eerder, zonder dat er een dag tussen zat, Sinjar was binnengevallen (CGVS p.12-13). Echter viel Daesh Sinjar binnen op 3 augustus 2014 om 9u 's morgens en hadden zij tegen 10u de volledige stad ingenomen (zie blauwe map: COI Focus Irak: Het district Sinjar, p.11), waardoor onmogelijk kan worden ingezien hoe uw eigen dorp pas 's nachts werd ingenomen, terwijl er slechts enkele uren en geen dag zou zitten tussen de aanval op Sinjar en de aanval op Qabusiya. Bijgevolg klopt ook uw relaas over de inname van Sinjar niet met de objectieve info. U wijst er op dat u als vrouw niet veel naar buiten ging in uw dorp (CGVS p.10) en u zou ook vergeetachtig zijn door de kalmeringsmedicatie die u op heden inneemt (CGVS p.11) (waarvan u overigens geen medisch attest neerlegt). Echter kan van een vrouw die meer dan dertig jaar in een klein dorp gewoond heeft, redelijkerwijs verwacht worden dat zij toch een minimum aan informatie over haar geboortestreek en de gebeurtenissen aldaar kan geven. Er dient vastgesteld te worden dat u hier geenszins in slaagt.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw terugkeer naar Qabusiya na de val van Daesh, blijken doorspekt met vaagheden, onjuistheden en ongeloofwaardigheden. Zo verklaart u dat Telafar bevrijd werd in augustus 2017, en Qabusiya ongeveer anderhalve maand later, waardoor u eind september-begin oktober terugkeerde naar uw dorp (CGVS p.19-20). Echter bericht de Iraakse media dat de dorpen ten westen van Mosul – waaronder Qabusiya- reeds in mei 2017 werden bevrijd (zie blauwe map: Iraqi news: "Another prison for detaining Yazidis found in Qairawan, west of Mosul", <https://www.iraqinews.com/iraq-war/another-prisondetaining-yazidis-foundqairawan-west-mosul/>).

Dit zou betekenen dat Qabusiya enkele maanden vóór Telafar werd bevrijd, en niet omgekeerd. Uw verklaringen zijn dus opnieuw tegenstrijdig aan de beschikbare objectieve informatie. Verder zou u ook niet zeker weten of uw dorpshef na de bevrijding van Qabusiya nog in het dorp zou wonen, noch weet u hoe zijn houding was tegenover Daesh (CGVS p.21-22). Echter valt uw gebrek aan kennis hierover bijna onmogelijk te rijmen met de beschikbare objectieve informatie, waaruit blijkt dat uw dorpshef en zijn broer in november 2017, na de bevrijding van Qabusiya, in het dorp aangevallen en verwond werden door Yezidi-milities na beschuldigingen van IS-sympathieën (zie blauwe map: EASO: Country of origin report Iraq: Targetting of individuals, p.32). Op het moment dat dit gebeurde zou u zelf ook in Qabusiya gewoond hebben (CGVS p.20), waardoor het compleet ongeloofwaardig wordt dat u hierover niets zou hebben opgevangen. Daarnaast vertelt u dat u teruggekeerd bent naar Qabusiya in het najaar van 2017, maar dat u niet weet wie de andere mensen waren die terugkeerden naar uw dorp (CGVS p.21). U beweert zelfs niemand te kennen die terugkeerde naar Qabusiya, en weet evenmin of er dorpelingen waren die altijd in Qabusiya waren gebleven en nooit waren gevlucht (CGVS p.21). Het is niet ernstig om te beweren dat een vrouw die bijna haar hele leven lang in een klein dorp heeft geleefd, over geen enkele andere dorpeling kan vertellen waar ze naartoe zijn en ook niet weet wie de andere nieuwe dorpelingen zijn. Uw verklaringen zijn dan ook opnieuw allerminst geloofwaardig. Verder beweert u ook dat bij uw terugkeer naar Qabusiya, niemand aan jullie gevraagd heeft waar jullie de afgelopen jaren gezeten hebben (CGVS p.22). Deze bewering klinkt opnieuw zeer weinig aannemelijk, zeker indien men deze aftoetst tegen de beschikbare objectieve informatie over uw streek, waaruit blijkt dat er na de val van Daesh heel wat wantrouwen heerste in de regio en iedere intern ontheemde terugkeerder uit een vluchtelingenkamp onderworpen werd aan een rigide onderzoek (zie blauwe map: EASO: Country of Origin Information Report Iraq: Internal Mobility, p.44-49). In deze context is het dan ook zeer weinig aannemelijk dat u met uw gezin probleemloos zou kunnen terugkeren uit voormalig IS-gebied, zonder dat iemand jullie zelfs de vraag stelt waar jullie de afgelopen jaren gezeten hebben. Tot slot verklaart u ook geen enkele familie meer te hebben in Irak, zelfs geen neven of nonkels of schoonfamilie (CGVS p.4-5). Uw hele familie zou meegenomen zijn door Daesh (CGVS p.4-5). Wanneer hier echter op wordt doorgevraagd blijkt dit om een aanneme te gaan. Uw zussen en schoonbroer zouden allen in Sinjar geleefd hebben en sinds de komst van Daesh zou u niets meer over hen gehoord hebben (CGVS p.4-5; p.17; p.24). Echter blijkt dat u ook nooit geprobeerd heeft om hen te vinden (CGVS p.24). Gevraagd waarom u nooit geprobeerd heeft om na de val van Daesh uw familie terug te vinden, antwoordt u dat u bang was en vreesde voor de veiligheid van uw kinderen (CGVS p.24). Deze uitleg is uiteraard niet in staat te verklaren waarom u in de afgelopen drie jaar zelfs nooit een poging zou hebben ondernomen om uw familie terug te vinden, en dit terwijl uw man nochtans ook na de val van Daesh nog af en toe naar Sinjar ging (CGVS dochter p.14). Bovenstaande verklaringen zijn dan ook allen zeer merkwaardig en weinig aannemelijk, en versterken verder de indruk dat u de Belgische asielautoriteiten op verschillende vlakken probeert te misleiden.

Tekenend voor uw gebrekkige geloofwaardigheid zijn verder ook uw vage verklaringen betreffende uw gedwongen verblijf in Telafar en een opvallend gebrek aan doorleefdheid in zowel uw verklaringen als die van uw dochter. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat Daesh bij de verovering van jullie dorp verschillende dorpelingen zou hebben meegenomen (CGVS p.14). Uw dochter beschrijft het als volgt: "Toen IS naar mijn dorp en de omliggende dorpen kwam, werden we allemaal weg gebracht met de auto's" (CGVS dochter p.9). Echter is het zeer opvallend dat er bij verder onderzoek nergens iets kan worden teruggevonden over de vermeende kidnapping van Koerdische dorpelingen door Daesh. Nochtans wordt er wel uitgebreid gerapporteerd over de kidnapping en gedwongen arbeid van Yezidi's (zie o.a.: <https://www.securitycouncilreport.org/atf/cf/%7B65BFCF9B-6D27-4E9C-8CD3CF6E4FF96FF9%7D/AHRC32CRP.2en.pdf>; https://en.wikipedia.org/wiki/Genocide_of_Yazidis_by_ISIL; ...). Het gebrek aan ook maar enige bron die getuigt over de grootschalige ontvoering van Koerdische dorpelingen, is nefast voor de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas. Verder verklaart u ook bijna tien dagen lang in een school in Telafar opgesloten te hebben gezeten samen met allemaal andere vrouwen en kinderen, maar beweert u tegelijkertijd dat u tijdens uw hele verblijf in die school niemand heeft herkend en ook niemand heeft leren kennen (CGVS p.15). U wijst er op dat iedereen gesluierd was, waardoor u niemand kon herkennen (CGVS p.15). Het CGVS acht het echter weinig geloofwaardig dat u tien dagen lang met allemaal anderen zou hebben opgesloten gezeten en geen enkele van uw lotgenoten zou hebben leren kennen.

Zelfs indien er rekening wordt gehouden met het beweerde lage opleidingsniveau van u en uw dochter, mag nog steeds redelijkerwijs verwacht worden van mensen die zulke langdurige traumatische gebeurtenissen hebben meegemaakt zoals u beweert te hebben meegemaakt, een iets meer doorleefd en gedetailleerd beeld kunnen schetsen van hun ervaringen.

Op vragen zoals: “hoe was het leven onder IS?”, antwoordde u echter slechts met “het was heel slecht” (CGVS p.17). Wanneer dan gepoogd werd om meer details en anekdotes los te krijgen over uw beleving van de verschillende jaren dat u gevangen leefde in het IS-kalifaat, kwam u niet verder dan: “er waren gevechten, we mochten niet naar buiten gaan” (CGVS p.17). Ook wanneer er geprobeerd werd om een beeld te krijgen van uw dochter haar dagelijkse dag-invulling tijdens de jaren onder Daesh, komt zij niet verder dan: “gewoon huishoudelijke taken, gewoon thuis” (CGVS dochter p.10-11). Bijgevolg legt u ook geen verklaringen af die uw gedwongen verblijf in Telafar aannemelijk maken.

Volledigheidshalve kunnen er ook enkel vraagtekens geplaatst worden bij de bekostiging van uw illegale reis naar Europa. U verklaart dat uw reis maar liefst 40.000 dollar gekost heeft, hetgeen aannemelijk is gezien u naar Europa bent gereisd met uw vijf kinderen (CGVS p.8). U zou dit geld bijeen gekregen hebben na de verkoop van uw auto en uw juwelen (CGVS p.8). Echter kan niet ingezien worden hoe de verkoop van een tweedehands auto die uw man al verschillende jaren zou hebben gehad (CGVS p.8) en de verkoop van de juwelen van een eenvoudige boerendochter (CGVS p.4) uit een klein dorp in Nineveh, ooit 40.000 dollar zou kunnen opleveren. Bijgevolg kan er ook geen ernstig geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de bekostiging van uw reis uit Irak als alleenstaande, ongeschoolde moeder met vijf kinderen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Nineveh heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Irak regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraq.securitysituation20190312.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Irakezen binnen Irak om diverse redenen migreren naar andere regio’s, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Iraakse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen

bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Irak.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 07/04/2021 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS p.2-3).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijkt u gedurende het hele persoonlijke onderhoud valse verklaringen te hebben afgelegd, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Irak, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. U legt de originele identiteitskaarten neer van u en uw kinderen, afgegeven in Sinjar in 2013 (zie groene map). Zoals echter blijkt uit de objectieve informatie waarvan ook een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, heerst er zeer veel corruptie en documentfraude in Irak. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze identiteitsdocumenten zeer beperkt, en kan zij geenszins opwegen tegen de hierboven gedane vaststellingen.

Uw **verklaringen** kunnen de vage en ondoorleefde verklaringen van uw moeder met betrekking tot jullie vermeende regio van herkomst niet rechttrekken. U vernoemt weliswaar enkele dorpen uit uw regio, die op de weg naar Sinjar liggen (hetgeen ook zo in de beslissing van uw moeder werd aangehaald), maar de dorpen die onmiddellijk aan uw dorp grenzen haalt u vreemd genoeg niet aan. Ook slaagt u er niet in de naam van de provincie waartoe uw dorp zou behoren te noemen (CGVS p.3-4). Uw advocaat haalt terecht aan dat u en uw broers nog zeer jong waren bij jullie vertrek uit Irak. Een doorgedreven herkomstcheck was dan ook niet aan de orde. Feit blijft dat uw moeder zelf geen correct zicht gaf op jullie eerdere verblijfplaatsen.

De **stukken** die u voorlegt kunnen tevens de geloofwaardigheid van jullie beweerde herkomst uit Qabusiya niet herstellen. Zulke stukken kunnen hiertoe op zich niet volstaan. Ze wegen immers niet op tegen de door uw moeder aangehaalde talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van jullie onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Wat de foto's en video's betreft dient te worden gewezen op het feit dat het per definitie om momentopnames gaat, bijgevolg zijn ze niet

van die aard dat ze bewijs leveren van een stabiel en duurzaam verblijf. Met betrekking tot het attest van woonst, dat woordelijk bevestigt dat uw vader inwoner is van Qabusiya, en het attest in verband met de uitreiking van jullie identiteitskaarten dient er nogmaals op gewezen te worden dat soortgelijke stukken gemakkelijk clandestien kunnen worden verkregen in uw land van herkomst. Bijgevolg is de bewijswaarde van soortgelijke stukken dusdanig gering dat deze niet vermogen op te wegen tegen de op veelvuldige punten vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door uw moeder en u beweerde herkomst uit Qabusiya. Bovendien kon u niet zeggen door wie deze documenten opgesteld zijn (CGVS p.10). Nochtans staat dit er gewoon op vermeld. De identiteitskaarten van uw broers en u werden reeds voorgelegd tijdens het verzoek van uw moeder. Hiervoor kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in uw moeders beslissing.

Tot slot dient tevens te worden gewezen op het feit dat uw **moeder** zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indiende nadat haar weigeringsbeslissing definitief werd op 23 december 2021. Nochtans komen de motieven die u tijdens uw verzoek van 24 januari 2022 aanhaalt volledig overeen met hetgeen zij tijdens haar verzoek aanhaalde. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook uw moeder zelf terug een verzoek om internationale bescherming zou indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor koos een nieuw verzoek in te dienen, ondermijnt dan ook verder de ernst en geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees voor vervolging.

De verzoeken van uw broers broers H.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]), R.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) en M.J.A.A. (CG [...]; O.V. [...]) worden niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

II.1.2. Verwerende partij verwijst eerstens naar de motieven die uiteen gezet werden in de beslissing van de moeder van verzoekende partij om haar asielaanvraag af te wijzen. Verzoekende partij blijft achter het relaas van haar moeder staan en verwijst ook naar hetgeen zij had uiteengezet in haar verzoekschrift:

[citering van uiteenzetting in het verzoekschrift van verzoekers moeder]

II.1.3 Er werd in het verleden aldus geen geloof gehecht aan de regio van herkomst van verzoekende partij en haar familieleden. Haar moeder heeft echter weldegelijk de waarheid verteld en ook tijdens haar persoonlijke asielaanvraag heeft verzoekende partij verschillende stukken voorgelegd als bewijs van haar herkomst. Zij verklaarde hierover het volgende:

[citering van passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verzoekende partij legde verschillende foto's en video's neer om haar herkomst uit haar dorp te bewijzen alsook haar identiteitskaart die in haar regio werd afgegeven: p. 10 CGVS

[citering van passages uit de notities van het persoonlijk onderhoud]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik de verklaringen en nieuwe stukken van verzoekende partij nooit onderzocht en heeft zich enkel en alleen gefocust op de eerdere beslissing die in hoofde van haar moeder werd genomen. Van een individueel en grondig onderzoek is er geen sprake...

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"II.2.1. De verwerende partij motiveert zelfs niet over de huidige onveilige situatie in Irak en of verzoekende partijen al dan niet in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, wat andermaal aantoonde hoe onzorgvuldig verwerende partij te werk is gegaan.

II.2.2. Verzoekende partijen kunnen zich nergens in Irak op een veilige manier vestigen.

Verwerende partij ontkent nergens dat Irak nog steeds erg gevaarlijk is, dat er nog maandelijks doden en gewonden vallen. Verzoekende partijen lopen een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak.

II.2.3 UNHCR stelt dat, om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus, het niet vereist is dat de asielzoeker individueel, persoonlijk geïdentificeerd wordt : [...]

Het feit dat een groot aantal personen zich in een zelfde situatie bevinden doet geen afbreuk aan de gegrondheid van de individuele vrees, maar kan deze juist kracht bijzetten. In deze zin stelt UNHCR: [...]

Het feit dat het asielrelaas van verzoeker in twijfel getrokken wordt, ontslaat de asielinstanties niet van hun taak te onderzoeken of er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van de asielzoeker: [...]

II.2.4. Het UNHCR stelt dat het gehele land – direct of indirect- getroffen is door het geweld, en dat mensen afkomstig uit Irak minstens in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Echter, verwerende partij blijkt dus de UNHCR guidelines volledig naast zich neer te leggen.

Uit verschillende artikelen blijkt dat er op systematische basis nog steeds aanslagen gebeuren in Irak, waar gewone burgers het slachtoffer van zijn.

[...]

Verwerende partij kan moeilijk blijven volhouden dat het Irak thans aan de internationale veiligheidsvoorwaarden zou voldoen om verzoekende partijen terug te sturen naar Irak.

De situatie in heel Irak is thans bijzonder onveilig en onstabiel en het is onmogelijk voor verzoekende partijen terug te keren naar hun land van herkomst zonder een ernstig risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van het vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat verwerende partij artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet heeft geschonden.

In het licht van al het voorgaande, menen verzoekende partijen dan ook dat zij wel degelijk in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

II.2.5. Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Bij verweernota van 11 april 2023 voegt verweerder volgende stukken:

"Notities persoonlijk onderhoud van A.D., dd. 04/04/2021

Printscreen Google Maps

EASO: Country of origin information report, Iraq, Targetting individuals, van maart 2019

Iraqi news: Another prison for detaining Yazidis found in Qairawan, west of Mosul

COI Focus Irak: Het district Sinjar, van 6 december 2019

EASO: Country of origin information report, Iraq, Internal mobility, van februari 2019

COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude, van 12 juli 2019

HRC: ISIS crimes against the Yazidis, 15 juni 2016

Wikipedia: Genocide of Yazidis by ISIL".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Voorafgaand dient opgemerkt dat verzoekers moeder Z.M.T.T. op 11 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende in België en dat dit verzoek op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker en zijn broers als vergezellende minderjarigen werd ingediend. Ook verzoekers zus diende op 11 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in in België.

Op 29 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen zowel in hoofde van verzoekers moeder (en dus ook ten aanzien van verzoeker en zijn broers) als in hoofde van zijn zus een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 23 december 2021 bevestigde de Raad deze beslissingen (RvV nr. 266141; RvV nr. 266 142).

Verzoeker is intussen meerderjarig en diende op 24 januari 2022 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming.

Verweerder stelde in de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde motieven als deze die door zijn moeder werden aangehaald in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Immers verwijst verzoeker naar de reeds door zijn moeder aangehaalde arrestatie van zijn vader door al-Hash al-Shaabi omwille van de werkzaamheden voor Daesh, zonder zelf bijkomende motieven aan te halen. Verzoeker stelt hetzelfde lot als zijn vader te vrezen, hoewel hij zelf nooit in aanraking kwam met Daesh of al-Hashd al-Shaabi.

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de uiteenzetting in het verzoekschrift van zijn moeder. De Raad oordeelde reeds in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder, tevens in naam van verzoeker als toenmalig vergezellende minderjarige, als volgt (RvV nr. 266 141):

“4.1. Verzoekster verklaart dat zij Iraakse is van Koerdische origine en afkomstig is uit het dorp Qabusiya, gelegen in het district Sinjar in de provincie Nineveh. Op 3 augustus 2014 zou Daesh haar dorp zijn binnengekomen waarna zij samen met haar gezin onder dwang naar Telafar werd gebracht en werd gedwongen kleren te maken voor Daesh. Nadat in augustus 2017 Telafar werd heroverd door het Iraakse leger en een maand later ook Qabusiya, besloot verzoekster om samen met haar gezin terug te keren naar het dorp. Op 10 november 2020 zou zij het bericht hebben gekregen van haar man om te zeggen dat hij was opgepakt door al-Hashd al-Shaabi en zij zo snel mogelijk moesten vluchten.

Verzoekster verklaart dat, in geval van terugkeer naar Irak, zij zal worden vervolgd door al-Hashd al-Shaabi omwille van een vermeende collaboratie met Daesh.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal niet betwist dat verzoekster de Iraakse nationaliteit bezit, doch geen geloof hecht aan haar voorgehouden afkomst uit Qabusiya in het district Sinjar, gelegen in de provincie Nineveh. Om deze reden hecht hij geen geloof aan verzoeksters vluchtrelaas dat onlosmakelijk verbonden is met haar beweerde verblijf aldaar.

4.3. De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke regio van herkomst van belang is wanneer deze regio de plaats is waar een verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging zal worden onderzocht.

Op grond van artikel 4.2 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, mag de verwerende partij dan ook verlangen dat een verzoeker om internationale bescherming verklaringen en documentatie voorlegt ter staving van zijn nationaliteit, identiteit, inclusief zijn geboorteplaats en “land(en) en plaats(en) van eerder verblijf”.

Van verzoekster mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar geboorteplaats en haar verschillende verblijfplaatsen in Irak, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat haar werkelijke regio van herkomst kan worden bepaald. Het is dan ook essentieel dat verzoekster haar herkomst uit de regio, waar zij stelt bij terugkeer te worden blootgesteld aan vervolging dan wel een risico op ernstige schade, aannemelijk maakt.

Hierbij merkt de Raad op dat de geboorteplaats en eerdere verblijfplaatsen in Irak, enerzijds, niet steeds noodzakelijk de werkelijke regio van herkomst vormen, maar anderzijds wel indicatief kunnen zijn bij het bepalen van de regio ten aanzien waarvan het risico dient te worden beoordeeld.

De juridische en materiële situatie van een verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. In het geval van moeilijkheden om een sluitend bewijs voor te leggen, zal een verzoeker, wiens Iraakse nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn herkomst vormen.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke regio van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al

naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

4.4. Verzoekster heeft ter staving van haar verzoek om internationale bescherming de originele identiteitskaarten neergelegd van haarzelf en van haar kinderen, afgegeven in Sinjar in 2013 (AD CGVS, map met documenten).

Wat deze documenten betreft, stelt de commissaris-generaal vast dat uit de objectieve informatie (AD CGVS, map met landeninformatie) blijkt dat er zeer veel corruptie en documentfraude voorkomt in Irak waardoor de bewijswaarde van deze identiteitsdocumenten zeer relatief is. Verzoekster laat deze pertinente vaststelling in het verzoekschrift onverlet. Het is hierbij opmerkelijk dat de nummers van de zes voorgelegde paspoorten elkaar opvolgen. Verzoeksters jongste zoon M. werd geboren in 2012 (AD CGVS, verklaring DVZ, vraag 16) en was dus in 2013, bij afgifte van de identiteitskaart, maar één jaar oud (AD CGVS, verklaring DVZ, vraag 23). De pasfoto op de identiteitskaart van de jongste zoon M. is evenwel overduidelijk niet die van een kind van één jaar. Bijkomend merkt de Raad op dat het loutere gegeven dat de paspoorten in Sinjar werden uitgereikt, niet a priori betekent dat verzoekster daarvan afkomstig is of daar heeft verbleven.

Hoewel verzoekster zich aldus wel enigszins heeft ingespannen om documentaire bewijzen voor te leggen, moet de Raad vaststellen dat de voorgelegde stukken wegens hun relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om haar beweerd herkomst uit Qabusiya en dus de waarachtigheid en de gegrondheid van het vluchtrelaas en de voorgehouden vervolgingsfeiten vast te stellen.

Dat de voorgelegde documenten een beperkte bewijswaarde hebben, betekent echter niet dat met deze documenten geen enkele rekening moet worden gehouden tijdens het onderzoek naar de relevante elementen van het beschermingsverzoek. Deze documenten maken deel uit van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling.

Ze moeten dan ook worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen, stukken en landeninformatie. De Raad zal dus nagegaan of verzoeksters verklaringen voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van haar vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging.

4.5. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren in Qabusiya in het district Sinjar gelegen in de provincie Nineveh, en daar, met uitzondering van haar beweerd gedwongen verblijf in Telafar tussen 2014 en 2017, haar hele leven te hebben gewoond tot haar vlucht uit haar land van herkomst, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij beschikt over informatie waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven.

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoeksters verklaringen over haar beweerd herkomst uit Qabusiya.

Hij stelt vooreerst vast dat verzoekster een opvallend gebrek aan geografische kennis vertoont en zij weinig tot niet op de hoogte is van de veiligheidssituatie en de gebeurtenissen in haar geboortestreek voor de komst van Daesh. Verder merkt de commissaris-generaal op dat ook haar verklaringen met betrekking tot haar terugkeer naar Qabusiya na de val van Daesh doorspekt blijken met vaagheden, onjuistheden en ongeloofwaardigheden. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeksters vage verklaringen betreffende haar gedwongen verblijf in Telafar en het gebrek aan doorleefdheid in zowel de verklaringen van verzoekster als die van haar dochter, tekenend zijn voor haar gebrekkige geloofwaardigheid. Volledigheidshalve plaatst de commissaris-generaal nog enkele vraagtekens bij de financiering van haar illegale reis naar Europa.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

4.6. Verzoekster meent dat geen afdoende rekening werd gehouden met haar profiel, met name dat van een alleenstaande moeder van vijf kinderen die haar dorp enkel heeft verlaten bij de komst van Daesh. Verzoekster kan in haar betoog niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat zij doorheen haar persoonlijk onderhoud op het CGVS ruim de mogelijkheid kreeg haar herkomst toe te lichten. Er werden haar zowel gerichte als open vragen gesteld die haar konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en haar onmiddellijke leefwereld. Er werd hierbij uitvoerig ingegaan op verzoeksters eigen ervaringen.

Verzoekster verklaart dat zij meehielp met haar echtgenoot, die kleermaker was, en kleren naaide in de winkel van haar man (NPO, p. 6). De winkel van haar man bevond zich niet in hetzelfde huis als waar zij woonden, maar wel in dezelfde straat (NPO, p. 7). Voor de aankoop van stoffen of om naar de markt te gaan en boodschappen te doen, gingen zij naar Sinjar (NPO, p. 6, 11). Verzoeksters leefomgeving strekte zich dan ook uit buiten de strikte omgeving van haar huis.

Noch uit het gehoor noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Nergens blijkt dat van verzoekster werd verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Irak, en meer in het bijzonder haar beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit. Wel kan van verzoekster worden verwacht dat zij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten en dat daaruit kan blijken dat zij is opgegroeid in Qabusiya waar ze 28 jaar heeft gewoond tot aan haar beweerde gedwongen verhuis naar Telafar. Zoals op omstandige en pertinente wijze uiteengezet in de bestreden beslissing, slaagt verzoekster hier echter niet in.

Waar verzoekster in voorliggend verzoekschrift nog voorhoudt dat zij haar dorp enkel heeft verlaten bij de komst van Daesh, kan zij niet ernstig worden genomen. Zoals hoger is gebleken, heeft zij verklaard dat zij een paar keer per jaar naar Sinjar ging (NPO, p. 11). Van verzoekster mag dan ook worden verwacht dat zij op correcte wijze kan weergeven wat zij allemaal tegenkwam op de route tussen haar dorp en Sinjar. Verzoekster verklaart echter foutief dat er hiertussen geen andere dorpen liggen (NPO, p. 10), terwijl uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er wel degelijk twee andere dorpen liggen tussen haar dorp en Sinjar, meer bepaald al-Naaseriya en Ash Shihabiyah (map met landeninformatie, printscreen Google maps).

4.7. Waar verzoekster stelt dat haar geen specifieke vragen werden gesteld naar de gebeurtenissen in haar regio, kan zij evenmin worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat haar wel degelijk werd gevraagd naar incidenten of aanslagen die voor 2014 in haar buurt hebben plaatsgevonden, waarop zij heeft geantwoord "Niks speciaal. Zover ik mij kan herinneren heb ik niets gehoord" en "Ik weet het echt niet. Ik kan mij dat niet herinneren" (NPO, p. 12). Nochtans vond er in 2007 een grote bomaanslag plaats in twee Yezidi-dorpen niet ver gelegen van Qabusiya die veel burgerslachtoffers eiste. Dat zij zich een dergelijk zwaarwichtig incident vlakbij haar geboortedorp niet meer zou herinneren, is weinig aannemelijk. Haar relaas over de inname van Sinjar klopt verder niet met de objectieve info, net zomin als haar verklaringen met betrekking tot de bevrijding van Telafar en Qabusiya na de val van Daesh.

De uitleg hiervoor in het verzoekschrift dat zij psychische problemen heeft en zich niet alles voor de geest kan halen, overtuigt niet. Tijdens het persoonlijk onderhoud maakte verzoekster weliswaar gewag van vergeetachtigheid door de kalmeringsmedicatie die zij op heden inneemt (NPO, p. 11). Echter brengt zij geen medisch attest bij dat bevestigt dat zij daadwerkelijk aan geheugenproblemen lijdt of dat haar cognitieve en mentale functies dermate ernstig zouden zijn verstoord dat zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren. Evenmin brengt zij een medisch attest bij waaruit kan worden afgeleid dat de inname van het kalmeringsmiddel ertoe leidt dat haar geheugenfuncties zodanig zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming op zijn geloofwaardigheid en gegrondheid te beoordelen.

Er wordt aldus niet aannemelijk gemaakt dat de beweerde psychologische problemen en de inname van een kalmeringsmogelijkheid verzoekster ervan zouden weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of tot gevolg hebben dat zij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of de door haar beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoekster in staat was om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten alsook duidelijke en specifieke verklaringen af te leggen zodat niet kan worden aangenomen dat geheugenproblemen aan de basis zouden liggen van de vele onwetendheden omtrent haar directe omgeving en leefwereld.

Dat zij niet veel naar buiten ging in haar dorp en evenmin televisie of toegang tot informatie zou hebben gehad, overtuigt evenmin. Niet alleen begaf zij zich onder het volk door naar de markt te gaan en boodschappen te doen, haar man had een winkel waar zij ook werkte en hielp door mee te naaien.

Daarnaast gingen haar kinderen naar school (NPO, p. 6). Het is dus niet omdat zij niet vaak het huis verliet en geen televisie had, dat zij volledig afgesloten zou zijn gebleven van de buitenwereld en dat de gebeurtenissen die in hun regio hebben plaatsgevonden, thuis nooit ter sprake zouden zijn gekomen. Het gegeven dat verzoekster niet naar school is geweest en niet kan lezen of schrijven, doet hier geen afbreuk aan en neemt de verwachting niet weg dat zij doorleefde ervaringen kan weergeven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. De Raad benadrukt dat analfabetisme niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

4.8. Andere determinerende motieven laat zij volledig ongemoeid, zoals deze omtrent haar vage verklaringen betreffende haar gedwongen verblijf in Telafar en het gebrek aan doorleefdheid in zowel haar verklaringen als die van haar dochter, en de financiering van haar illegale reis naar Europa. Zij blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad overgenomen.

4.9. De voorgelegde identiteitsdocumenten, die zoals besproken enkel een zeer relatieve bewijswaarde hebben en op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, worden aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake verzoeksters beweerdde herkomst uit Qabusiya.

Deze identiteitsdocumenten en de kennis die zij wel tentoonspreidt wegen geenszins op tegen de talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoeksters herkomst en vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Ze blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoeksters beweerdde afkomst uit Qabusiya.

Deze vaststelling leidt ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas en de beweerdde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk zijn verbonden met haar verblijfplaats."

Met verweerder wordt vastgesteld dat de Raad zich reeds boog over het verzoek van verzoekers moeder en, in navolging van de beslissing van de commissaris-generaal, oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde herkomst van verzoekers moeder (RVV, nr. 266 141 van 23 december 2021). In zoverre verzoeker tracht aan te tonen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in hoofde van zijn moeder ten onrechte heeft besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dient te worden opgemerkt dat de moeder van verzoeker dit indertijd had kunnen en moeten aanvechten bij de Raad van State. Zij liet echter na dit te doen. Bijgevolg heeft het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van het verzoek van verzoekers moeder kracht van gewijsde.

5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn reeds afgelegde verklaringen aangaande zijn regio van herkomst in Irak, alsook naar de door hem bijgebrachte foto's en video's en zijn identiteitskaart (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 4, p. 10, p. 11). Hij betoogt dat verweerder op geen enkel ogenblik rekening heeft gehouden met zijn verklaringen en evenmin deze nieuwe stukken heeft onderzocht.

Wat betreft verzoekers identiteitskaart dient opgemerkt dat deze reeds in het voormeld arrest van de Raad (RVV nr. 166141 van 23 december 2021) werd beoordeeld. De Raad oordeelde dat deze identiteitskaart, alsook de andere in het kader van verzoekers moeders verzoek om internationale bescherming bijgebrachte identiteitsdocumenten, die enkel een zeer relatieve bewijswaarde hebben en op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, niet werden aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake de beweerdde herkomst van verzoekers moeder (en dus ook verzoeker) uit Qabusiya.

Daarnaast kan slechts worden vastgesteld dat verweerder in de bestreden beslissing verzoekers verklaringen en bijgebrachte stukken wel degelijk in rekening heeft genomen:

"Uw **verklaringen** kunnen de vage en ondoorleefde verklaringen van uw moeder met betrekking tot jullie vermeende regio van herkomst niet rechttrekken. U vernoemt weliswaar enkele dorpen uit uw regio, die op de weg naar Sinjar liggen (hetgeen ook zo in de beslissing van uw moeder werd aangehaald), maar de dorpen die onmiddellijk aan uw dorp grenzen haalt u vreemd genoeg niet aan.

Ook slaagt u er niet in de naam van de provincie waartoe uw dorp zou behoren te noemen (CGVS p.3-4). Uw advocaat haalt terecht aan dat u en uw broers nog zeer jong waren bij jullie vertrek uit Irak. Een doorgedreven herkomstcheck was dan ook niet aan de orde. Feit blijft dat uw moeder zelf geen correct zicht gaf op jullie eerdere verblijfplaatsen.

*De **stukken** die u voorlegt kunnen tevens de geloofwaardigheid van jullie beweerde herkomst uit Qabusiya niet herstellen. Zulke stukken kunnen hiertoe op zich niet volstaan. Ze wegen immers niet op tegen de door uw moeder aangehaalde talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van jullie onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. Wat de foto's en video's betreft dient te worden gewezen op het feit dat het per definitie om momentopnames gaat, bijgevolg zijn ze niet van die aard dat ze bewijs leveren van een stabiel en duurzaam verblijf. Met betrekking tot het attest van woonst, dat woordelijk bevestigt dat uw vader inwoner is van Qabusiya, en het attest in verband met de uitreiking van jullie identiteitskaarten dient er nogmaals op gewezen te worden dat soortgelijke stukken gemakkelijk clandestien kunnen worden verkregen in uw land van herkomst. Bijgevolg is de bewijswaarde van soortgelijke stukken dusdanig gering dat deze niet vermogen op te wegen tegen de op veelvuldige punten vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door uw moeder en u beweerde herkomst uit Qabusiya. Bovendien kon u niet zeggen door wie deze documenten opgesteld zijn (CGVS p.10). Nochtans staat dit er gewoon op vermeld. De identiteitskaarten van uw broers en u werden reeds voorgelegd tijdens het verzoek van uw moeder. Hiervoor kan worden verwezen naar de motivering hieromtrent in uw moeders beslissing."*

Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen nuttig verweer tegen voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het rechtsplegingsdossier. Verzoeker beperkt zich immers tot het louter hernemen van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en het benadrukken van de door hem neergelegde documenten. Hij doet hiermee geenszins afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden herkomst (alook de voorgehouden herkomst van zijn gezin) uit Qabusiya.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet blijkt uit voorgaande dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Qabusiya (Irak). Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad echter niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De verwijzingen naar landeninformatie in het verzoekschrift zijn dan ook niet dienstig.

Ten overvloede kan, wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, integraal worden verwezen naar de omstandige motivering in de verweernota van 11 april 2023 van verweerder en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in geheel Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde nieuwsartikelen berichten over doelgerichte aanslagen door IS. Deze informatie ligt in de lijn van de door verweerder bijgebrachte landeninformatie. Hieruit kan geenszins blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS